

K večeru šla k vodě tam, kde největší je hloubka
Ve tmě les hrozivě mlčel, ale já tam na ni živý nečekal...
nečekal... v stínu skal.

To ticho zabíjelo, z tůně vedl provaz, netahej ho z vody,
Světlem měsíce právě odlétal noční motýl v dál...
motýl v dál... letěl v dál.

V dálce nám křídly máv'
A smál se nám, kurýr zlých zpráv
A ty ses ptala, co pro nás tam v dálkách
ten přízrak znamená... že jsi marná a ztracená.

Netahej ten provaz z vody, nevíš, co se v tůni skrylo,
Co se ve tmě přihodilo, když jsem k tobě lesem pospíchal...
pospíchal ... v stínu skal.

V dálce nám křídly máv'
A smál se nám, kurýr zlých zpráv
A ty ses ptala, co pro nás tam v dálkách
ten přízrak znamená... že jsi marná a ztracená.